

ENTREVISTA

Eduard Farelo

Actor. Eduard Montsolís a 'Nissaga: l'herència' (TV3)

"Hauria volgut afegir una certa esperança a la vida de l'Eduard"

Sònia Pau
BARCELONA

El seu pas per 'Secrets de família' li va obrir la porta de 'Nissaga de poder', que s'acaba avui. Eduard Farelo ha estat més de 4 anys l'Eduard Montsolís a TV3. Ara treballa a 'Testimo, ets perfecte... ja et canviaré', al Teatre Poliorama.

FRANCESC MELCION

S.P. ¿'Nissaga' pot tenir un final feliç?

E.F. Nissaga té un final esperat, suposo. No sé si és feliç o no. És una família envoltada d'infelicitat i de tragèdia. Feliços? No sé si ho seran algun dia.

S.P. Semblant a la primera part? ¿A la fugida mar enllà d'en Mateu i l'Eulàlia?

E.F. No; penso que és més esperat. Quan ho vegin diran: "Home, ja era hora". Em sembla que la persona que s'hagi empassat els 476 episodis de la primera part i els 24 d'aquesta se'l mereix. Trobo que és un bon acabament. I molt més a l'alçada de les expectatives. En el primer final no la vam encertar, i ara el públic tindrà el que vol veure.

S.P. Després de quatre anys de 'Nissaga', ¿els rics també ploren i els diners no fan la felicitat?

E.F. I tant. Hi ha gent que és feliç tota la vida tot i portar una motxilla carregada de misèries, perquè ha nascut per ser-ho. D'altres són infeliços sempre per molt que tinguin.

S.P. Quan li van proposar fer d'Eduard Montsolís, sabia com seria? Ha estat molt infeliç, oi?

E.F. Molt. Quan vam començar no tenia ni idea de com aniria. Durant la primera tongada em vaig revelar bastant contra aquest esperit, perquè jo no sóc així i em costava molt estar amb aquella cara de pomes agres tot el dia. Però quan portàvem 200 episodis vaig veure que el destí del personatge estava marcat. En aquesta segona part hi havia la dificultat afegida del salt de temps i he intentat marcar més el salt emocional. És un tio que en la seva joventut ha tingut moltes misèries i una vida infeliç, però que quan va creixent es fa dur.

S.P. ¿Fins a quin punt ha pogut intervenir per crear el personatge?

E.F. Estava molt definit en el guió. Suposo que alguna cosa

li he donat, però el caràcter el tenia molt marcat. M'hauria agradat afegir-hi una dosi d'esperança, però era difícil: vivia envoltat de tragèdia.

S.P. Quan començava el rodatge, què pensava: el món és dolent?

E.F. Evidentment has de pensar en el costat fosc de la vida. Em costa molt perquè sóc una persona absolutament feliç, no tinc gaires problemes. Endinsar-se en tot això és fotut. Al principi, et demana més temps, perquè ho has de pair a poc a poc. Després agafes la dinàmica. Ara, els últims mesos, podia fer conya fins que deien "acció".

"Els Montsolís viuen envoltats de tragèdia. Feliços? No sé si ho seran mai"

S.P. ¿Com li hauria agradat que acabés l'Eduard Montsolís?

E.F. Que fes un gir, per bo o per dolent. Tenia motius per ser un gran fill de puta; m'hauria encantat que hagués estat el dolent d'aquesta segona part. La vida l'ha maltractat tant que ell també podria maltractar, que és el que acostuma a passar. La vida fa dolentes les persones. Però ha estat així: és un bon jan, desgraciadet i infeliç.

S.P. Com ha portat estar quatre anys ficat en un personatge?

E.F. Hem passat per moments molt bons i de no tan bons. La valoració absoluta de la sèrie és molt positiva. Era un actor

que es moria per fer teatre, televisió o cinema, que ho tenia tan malament com tota la gent que comença, i el meu pas per TV3 ha estat fonamental. He après molt i se m'han obert les portes.

S.P. ¿Però el preu és haver d'arrossegar els Montsolís per sempre?

E.F. No. Vam acabar Nissaga fa un mes i mig i ja forma part del meu passat. Ara la gent em para pel carrer i em pregunta què estic fent. És una feina que permet canviar. És clar que l'Eduard el portaré tota la vida.

S.P. I els comentaris del públic en veu baixa quan surt a l'escenari...

"Ara m'agradaria poder fer una comèdia a la televisió i un gran text al teatre"

E.F. Ho vaig notar més els primers cops que vaig fer teatre, però el públic s'hi ha acostumat. La nostra feina és fer que la gent estigui per la funció i se n'oblidi. Has de convèncer l'espectador.

S.P. ¿Fitxar per 'Nissaga' va ser un cop de sort?

E.F. I tant! La sort és fonamental.

S.P. ¿Li agrada més parlar de teatre que de televisió?

E.F. No. M'apassiona el teatre i també la televisió. No la desmereixo gens. És igual de difícil. Els actors no podem enganyar a la televisió; el cinema pot arribar a amagar una mala interpretació.

S.P. El teatre no és més veritat?

E.F. El que més m'agrada del teatre són els mesos d'assaig i els primers mesos de representació. Després, arriba un moment que quan agafes la dinàmica és com un mecanisme de rellotgeria. En canvi a la televisió és un canvi diari. És clar que fins ara al teatre he fet comèdies; suposo que si fas un Shakespeare està tan farcit el text que al cap de mig any encara hi trobes matisos.

S.P. Les crítiques de 'Testimo, ets perfecte...' l'han qualificat de "tot terreny".

E.F. Ho agraeixo. El més apassionant d'actuar és poder fer coses que no tenen res a veure i lluitaré perquè no m'encasellin a fer un tipus de paper sempre. Deu ser molt avorrit.

S.P. Què somia poder fer?

E.F. Quan acabem el musical, m'agradaria fer un bon text de teatre, un clàssic, un Mamet, un Miller, un Pinter...

S.P. Descansarà de televisió?

E.F. No, suposo que hi tornaré aviat. Els actors hem d'anar compaginant feines. També m'agradaria canviar de registre a la televisió. Seria ideal fer una comèdia de televisió i un gran text al teatre.

S.P. 'Nissaga' ha valgut la pena?

E.F. Molt. L'Eduard actor existeix a partir de tot això. Ara tinc consciència que quan vaig començar no era actor. Volia ser-ho i hi posava ganes, però no tenia ni idea de com funcionava tot plegat.

S.P. I també ha crescut com a persona...

E.F. Vaig començar sent jove i acabo la sèrie essent una persona adulta. He madurat. No sé si hi ha influït Nissaga, però han estat un parell de vides paral·leles.

França exclou ARTE del futur consorci de la televisió pública

Redacció
PARIS

El primer ministre francès, Lionel Jospin, va anunciar ahir que l'emissora pública franco-alemanya ARTE quedarà fora del futur consorci estatal de France Télévision. Aquest és un dels punts de la reforma del sector audiovisual que té entre mans el govern francès. En el consorci públic s'hi aplegaran France 2, France 3 i La Cinquième.

Jospin ja ha escrit una carta al canceller alemany, Gerhard Schröder, en què assenyala la decisió de mantenir l'emissora ARTE fora del consorci que ha d'agrupar el conjunt de les emissores públiques franceses. Aquesta iniciativa respon, segons un comunicat oficial, a "les inquietuds expressades a Alemanya" per la possible pèrdua d'independència que suposaria la incorporació d'ARTE en el consorci.

Per la seva banda, el president d'ARTE, l'alemany Jobst Plog, va declarar ahir que se sentia "satisfet" per la decisió de Jospin, perquè, segons ell, "mantindrà la independència" de la cadena.

BREUS

■ Josep Sanz, nou director de comunicació de TVC

El director de Televisió de Catalunya (TVC), Lluís Oliva, va nomenar ahir Josep Sanz cap de comunicació de l'emissora. Sanz va ser cap d'informatius de TVC entre el 1983 i el 1996, i cap de programes i d'informatius de TVE-Catalunya entre el 1996 i el 1998. TVC ha reorganitzat en dos departaments l'àrea de comunicació i màrqueting. [Redacció]

■ Santiago Tapia, director general de Canal Satélite

L'enginyer i fins ara director general de Gas Natural Comercialitzadora, Santiago Tapia, ha estat nomenat director general de Canal Satélite Digital (CSD). Tapia substitueix Carlos Abad, que es manté com a director general de Sogecable. [Redacció]

■ Prop de 500 promocions encobertes a les sèries

La Federació d'Associacions de Consumidors i Usuaris d'Andalusia va denunciar ahir la publicitat encoberta de prop de 500 productes a 36 sèries. Les produccions s'han emès per Televisió Espanyola (TVE), Tele-5, Antena 3 TV i Canal Sur, entre els anys 1994 i 1999. [Europa Press]